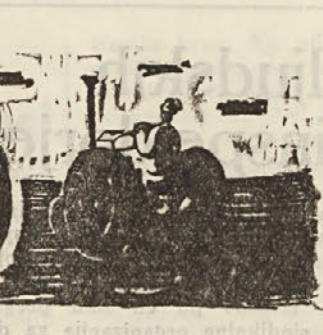

Naše

DELO

**Vpis ljudskega posojila
je dokaz naše ljubezni
do socialistične domovine**

Krško, 3. avgusta 1950
Leto III. — Štev. 10

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

Kmetije

in naše drugo ljudsko posojilo

Po okraju se danes povsod razpravlja o našem drugem ljudskem posojilu. Velika večina naših ljudi je namen in važnost tega posojila pravilno ocenila in razumela. Malo je takih, ki razpisa ljudskega posojila ne bi odobraval. To kaže velika razgibanost po podjetjih in po vaseh, kjer se na sestankih obravnava namen posojila in kjer se že prevzemajo prve obveznosti.

Naše ljudsko posojilo se v bistvu razlikuje od takozvanih notranjih posojil, kakor smo jih poznali v predprilski Jugoslaviji. Prejšnja notranja posojila so bila špekulantska posojila. Posojali so državi le kapitalisti, ki so si od tega posojila obetali lastne koristi. V več primerih pa so imeli posamezni vpisniki posojila že v naprej zasigurate velikanske dobičke. Vzemimo samo primer: kapitalist je posodil državi milijon dinarjev. Za to pa je dobil že zagotovilo, da se bo s tem denarjem gradila cesta v tistih predelih države, kjer ima on velikanske gozdove, ki pa jih ni mogel izkoristiti zaradi tega, ker ni bilo ceste ali železnice. Gozd je kupil za smešno nizko ceno. Sedaj pa, ko se bo zgradila cesta ali pa železnica, bo gozd prodal desetkrat ali pa dvajsetkrat dražje. In še veliko drugih primerov bi lahko navedli, kako so v stari gospodarski družbi izkoriščali posamezniki državna posojila v svoje namene.

Naše ljudsko posojilo je namenjeno naši skupnosti. Služi dvigu našega gospodarstva. Nove tovarne, nove železnice, nove bolnice bomo gradili z denarjem, ki ga bo skupnost posodila naše delovno ljudstvo po tovarnah in v vaseh. Kdo bo imel koristi od tega? Kapitalist dobičkov od tega več ne more imeti, ker jih v naši družbeni ureditvi več ne more biti. Že pred leti smo pomislili z njimi. Na ruševinah starega kapitalističnega gospodarskega sistema raste in se v znoju našega delovnega ljudstva razvija nova gospodarska ureditev delovnega človeka — socializem.

Ljudsko posojilo je stvar vsakega posameznega človeka. Ne samo stvar delavca, ne samo stvar nameščence ali uslužbenca, v prvi vrsti je to tudi stvar našega poštenega delovnega kmeta.

Mi vemo, da so prvo ljudsko posojilo v največji meri vpisovali naši delavci. Tudi kmetje so sodelovali, vendar v manjši meri. Koristi od prvega posojila pa uživamo vsi.

Tudi naši kmetje razumejo pomen drugega ljudskega posojila. Dosedanji rezultati

kažejo, da je med kmeti zanimanje za posojilo zraslo. To je razumljivo. Nerazumljivo je to samo za tistega, ki ne želi dviga naše domovine, ki ne želi napredka, ki si želi povratka na staro. In takih je danes malo. Socialistična stvarnost našega gospodarstva je našim ljudem postala danes že tako dojemljiva, da jo smatrajo za svojo.

Fronta bo ponesla tolmačenje o pomenu

Senovski rudarji bodo vpisali en milijon

Akcija za vpis drugega ljudskega posojila za dvig našega socialističnega gospodarstva je tudi pri nas na Senovem zelo razgibala naše delovne ljudi.

Senovski rudarji so skozi dve leti sem dali vse od sebe, da presegajo proizvodni plan premoaga. Zato je čisto razumljivo, da v tej vsesplošni kampanji za vpis posojila nočejo biti zadnji. Na sindikalnih sestankih se razpravlja o posojilu. Padel je sklep, da bomo vpisali najmanj en milijon dinarjev za posojilo. Pa bomo to vsoto prav gotovo presegli. Zavedamo se, kaj pomeni posojilo

Utrdimo delovno disciplino

Delovna disciplina je eden izmed najvažnejših pogojev, da delovni kolektiv ali pa podjetje izpolnjuje svoje planske naloge. Rušenje delovne discipline, bodisi z izostanki od dela, bodisi z malomarnim izvrševanjem dela v veliki meri vodi do tega, da se v posameznih podjetjih ali pa ustanovah delovni proces ne odvija tako kakor bi bilo potrebno. Izostankarji so v nekaterih naših podjetjih postali že kar rak-rana. Rudnik Senovo je na primer imel v mesecu juniju in juliju tako visok procent neopravičeno izostalih, da je v tem pogledu v primerjavi z ostalimi slovenskimi rudniki na »prvem« mestu v kljub temu da je proizvodni plan prvega polletja med vsemi rudniki premoaga najbolje izpolnil. To pa pomeni, da so drugi disciplinirani delavci delali za izostankarje. Njihovi napor bi sicer lahko doprinesli do tega, da bi celotni delovni kolektiv še v večji meri presegel plan. Ti izostankarji torej na občuten način zavirajo delovni polet nekega delovnega kolektiva,

našega posojila predvsem v naše vasi. Razlagali bomo važnost posojila, tolmačili bomo uspehe, ki jih bomo z vloženim denarjem dosegli. In vemo, da se bodo naši kmetje pozivu odzvali ter bodo po svojih možnostih vpisovali posojilo. Posojilo bo pomagalo graditi nove tovarne, iz teh tovarn bomo dobivali stroje in ostalo blago in vse to bo pomagalo dvigniti naše gospodarstvo. Dvig gospodarstva pa bo zmaga vsega našega delovnega ljudstva in bo tudi našemu ljudstvu v korist.

Naši delovni kmetje v akciji pri vpisovanju drugega ljudskega posojila ne bodo zaostali za delavci po tovarnah.

za rast naše gospodarske moči in za naše boljše življenje.

Delavci pa ne bomo vpisali posojila brez našega sodelovanja z aktivisti na terenu. Tam bomo tudi našim kmetom pojasnjevali, da je tudi njihova moralna dolžnost, prispevati s svojimi prihranki za dvig gospodarstva v naši državi. Kar zmenili smo se, kam bo kdo šel pomagat in smo prepričani, da bodo tudi naši delovni kmetje razumeli potrebo današnjega časa in da bodo storili svojo dolžnost do skupnosti.

škodujejo našemu vseljudskemu gospodarstvu ter jim je treba napovedati najostrejši boj. V rudniku so s tem bojem že začeli. Vkljub temu, da na splošno primanjkuje delovne sile, so take nepopoljšljive izostankarje odpustili z dela. Radič Janez, Gregorčič, Jordan in še nekateri drugi so že občutili, da v naši politiki veje drug, ostrejši in neizprosnejši veter. Ni torej čuda, da potem ne pomaže noben jok in stok. Boljše je, odrezati prst z roke kakor pa čakati tako dolgo, da se zastrupi vsa roka.

Delavec v našem podjetju ni več samo delavec. On ne predstavlja danes samo fizične delovne sile, on predstavlja danes gospodarja podjetja. Res je, da se nekaterim delavcem ta beseda zdi še nerazumljiva. Nerazumljiva se zdi predvsem tistim, ki nočejo razumeti. Upravljalci podjetja se pravi: delati tako, da bo skupnost imela čim več koristi od dela. Torej bo uprava podjetja, ki jo bo postavil delavec potom svojega delavskega sveta, morala v prvi vrsti zasledo-

vati ta cilj. Saj to je tudi v drugih ozirih prva dolžnost vsakega državljana. Nediscipliniran delavec ali pa uslužbenec po naših podjetjih ali ustanovah bo morda rekel: če sem jaz sogospodar podjetja bom delal kar bom hotel sam. Seveda je vsem jasno, da je tako mišljenje popolnoma napačno. Gospodari v podjetju se pravi delati v vsem tako, da bo prav za skupnost in za posameznika kot del te skupnosti. Vendar za nediscipliniranost v taki skupnosti ni prostora.

Delovni kolektivi prevzemajo vodstva podjetij v svoje roke. Oni bodo odslej živo zainteresirani za življenje in za dogajanje v podjetju. Demokratičnost našega javnega življenja in razvoja jim daje to možnost. Dvig proizvodnje, izpolnjevanje planskih nalog, notranje življenje organiziranega delovnega kolektiva, vse to bo v njihovih rokah in bo skrb vsakega posameznika.

Naša socialistična stvarnost se v bistvu razlikuje od tiste socialistične stvarnosti v SSSR, kateri bi tudi mi po njihovem mnenju morali za vsako ceno biti pokorni. Naš razvoj gre pod drugimi okolnostmi in po drugi poti v pravi socializem. Med tem ko so po oktobrski revoluciji v SSSR dali v roke upravo podjetij in tovarn neorganiziranemu proletariatu, ki je proizvodnjo v podjetjih usmerjal brez vsakega plana po trenutnih potrebah ali pa samo po volji poedinca, so v SSSR šele kasneje uvideli, da ta pot ni mogla privedi do pozitivnih rezultatov. Privedla je do nereda. Zato se je postopek v SSSR po teh neuspehih popolnoma izpremenil. Izpremenil se je v centralistični birokratizem, v katerem delavec stvarno nima nobene besede, nobene pravice do soodločanja. Ostane le delavec. Višek vrednosti produkcije, ki jo ta delavec ustvarja, gre sicer v državno akumulacijo saj to je bistvo socialističnega dela, samo to ga še ne loči od delavca v kaki deželi, kjer še ni socializma. Birokacija se je razpasla. Vse to jasno kaže, da vodstvo SSSR-a nima zaupanja v svoje ljudi, da nima zaupanja v svoj delavski razred, pač da ima zaupanje samo v svoje birokratske zaupnike in uslužbence.

Pri nas je šel razvoj svojo pot. V začetku po osvoboditvi smo tudi pri nas uvedli centralizem, tako v upravljanju podjetij kakor v splošni državni upravi. To je bilo za tiste čase, ko nam je notranji sovražnik še lahko škodoval, nujno potrebno. Sedaj pa, ko se je naš delovni človek prepričal, da je njegova pot samo pot socializma, ko se je z vsem svojim bistvom oprijel dela, sedaj ko je delavski razred gospodar položaja, se je situacija izpremenila. Naš delovni človek je v teh petih letih pridobil toliko izkustva, na delu je pokazal s svojim delovnim zanosom toliko volje, da gremo lahko naprej: pokažimo našo ljudsko demokracijo v stvarnosti! Dajmo mu oblast in upravo v svoje roke. Odpravimo nepotrebno birokratsko navlačo! Delovni polet se bo samo pojačal, gospodarstvo se bo dvignilo.

S tem pa nastane za nas velika važnost dvigovanja delovne discipline povsem razumljiva. Kdor s svojo nediscipliniranostjo kviri dvig gospodarstva v podjetjih, ne škoduje samo samemu sebi, pač pa naši celotni skupnosti. Take ljudi lahko brez pomisleka imenujemo škodljivci socialistične domovine.

Plenum AFŽ krškega okraja

Od vseh strani so se dne 30. julija zgrinjale v Krško skupine žena. V Krškem je zasedal plenum AFŽ, na katerem so vse osnovne organizacije AFŽ poslale svoje delegatke. Prihajale so peš, na okrašenih vozovih in s tovornimi avtomobili. Udeležba na plenumu je bila skoro polnoštevna. Plenuma so se udeležili zastopniki OK KPS, Okrajnega odbora OF in ostalih množičnih organizacij.

Žene so na plenumu kritično pregledale uspehe svojega dosedanjega dela. Iz vseh referatov in pa iz živahne diskusije, ki se je po referatih razvila, je razvidno, da je organizacija AFŽ v veliki meri izpolnila svoje naloge. V mnogih primerih velja, da je organizacija AFŽ na vasi vodila marsikatero politično ali pa gospodarsko akcijo. Uspehi so vidni in zadovoljivi.

Žene iz Kostanjevice, iz Cerkelj, iz Sevnice, iz Dobove in tudi iz drugih krajev so s ponosom pripovedovale o načinu in o uspehih svojega dela. Po okraju rastejo po zaslugi žena nova otroška zavetišča, nova otroška igrišča in otroške restavracije. Posvetovalnice za matere in otroke so ženam v veliko pomoč.

Sodelovanje žena na gospodarskem polju je vidno. Mnogo naših žena, članic AFŽ,

deluje kot aktivistke Osvobodilne fronte na terenu. Tudi v organih ljudske oblasti se udeležujejo.

Po pregledu svojega dosedanjega dela so žene sprejele več sklepov za svoje bodoče delo. Med drugim hočejo povsod pomagati OF pri izvrševanju nalog na terenu, skrbeti hočejo za dvig kulturnega življenja na vasi,

predvsem pa hočejo pomagati pri akciji za vpis drugega ljudskega posojila.

Na plenumu so žene izvolile tudi svoj okrajni odbor AFŽ.

S plenuma so poslale žene Izvršnemu odboru OF Slovenije naslednjo resolucijo, v kateri v kratkem podajajo program svojega bodočega dela:

Izvršnemu odboru Osvobodilne fronte Slovenije. Ljubljana

Delegatke osnovnih odborov AFŽ okraja Krško, zbrane na svoji volilni konferenci, Vam dragi tovariši pošiljamo vroče, borbene pozdrave.

Danes, ko polagamo obračun svojega dela, ugotavljamo, da je naša organizacija dobro razumela in izvrševala naloge, ki nam jih je nakazala naša herojska Komunistična Partija, katera vodi težko borbo za socializacijo naše domovine. Z vsem naporom svojih sil smo delale na čim hitrejši izvršitvi našega Petletnega plana kakor tudi socializacije naše vasi. Ugotovile smo tudi razne napake in pomanjkljivosti, ki se jih bomo v bodoče izogibale in jih popolnoma odpravile.

V trdi borbi za plan, ki jo bije naše delovno ljudstvo, hočemo biti zavedne borke, ki vedo, da je vsaka mati dolžna delati za bodočnost lastnih otrok. Sodelovale bomo,

kakor smo doslej, v vseh delovnih akcijah, pomagale ljudski oblasti pri izvrševanju gospodarskih nalog, ljudski inspekciji, pri odkrivanju in odpravljanju raznih napak, ki ovirajo naš razvoj. Osvobodilni fronti bomo pa najmočnejša in najtrdnjša opora v borbi za preobrazbo naše vasi in delovnega ljudstva. Nenehno bomo dvigale svoje znanje in skrbale za to, da bo kultura in prosveta postala last vseh delovnih ljudi, posebej še žene na vasi.

Socialistično tekmovalje bomo osvojile kot stalno obliko našega dela. Tekmovale bomo v postavljanju novih odborov AFŽ v 33 vaseh, kjer jih še ni, tekmovali bomo pri vpisu II. ljudskega posojila, ki se v kratkem začne, delale bomo na tem, da ne bo med nami nobene žene, ne kmetice, ki ne bi vpisala ljudskega posojila, tekmovali bomo pri vsem delu ljudskih odborov ter

vseh množičnih organizacij; tekmovali pa bomo najbolj pri skrbi za matere in otroke in napredni vzgoji otrok. Zavedamo se, da je vzgoja otrok v naprednem duhu naša najpomembnejša in najvažnejša naloga, ter bomo za izvedbo iste vložile največ skrbi in pažnje.

Zavedamo se, da le močno, enotno ljudstvo lahko kljubuje vsem klevetam in psovkam, ki jih na nas meče Informburo s Sovjetsko zvezo na čelu. Mi obsojamo vse tiste, ki nočejo videti naše pravične borbe. Mi trdno verujemo v našo zmago, zato kličemo:

Živela Komunistična partija, ki nas nemajno vodi po trdni poti v boljšo bodočnost!

Živel naš ljubljani maršal Tito, prvi borec za mir in napredek!

Okrajna konferenca ljudskih inspektorjev

Konferenca ljudskih inspektorjev, ki se je vršila v Krškem, je predvsem analizirala današnje stanje ljudske inspekcije v našem okraju. Iz podanih poročil pa je razvidno, da na rast in dvig ljudske inspekcije nismo polagali dovolj pozornosti in paznje.

V okraju imamo izvoljenih 128 grup ljudskih inspektorjev, ki so jih izvolile organizacije OF, Sindikalne organizacije pa so izvolile 36 grup, 842 državljanov sodeluje v ljudski inspekciji, vsak KLO pa ima povprečno 3 grupe ljudske inspekcije. Teritorialno bi torej stanje grup ljudske inspekcije odgovarjalo.

Pregled dela pa je pokazal precej slabo stanje. Vse naše grupe ljudske inspekcije so izvršile do sedaj le 38 pregledov, kar je v primeri s številčno močjo grup ljudske

inspekcije vsekakor prenizko število. Iz tega sledi, da se večina grup ljudske inspekcije ni zavedala svoje naloge pred svojimi volivci. Le 20 odstotkov skupin ljudske inspekcije je izvršilo po en sam pregled. Frontne in sindikalne organizacije za delo grup ljudske inspekcije niso imele dovolj razumevanja in jim niso nudile konkretne pomoči.

Kjer je bilo delo frontnih organizacij v pogledu formiranja grup LI dobro in pozitivno, tam tudi grupe LI niso spale spanje pravičnega, kakor je bil to primer v večini naših krajev. Grupe LI na Bučki, v Cerkljah, v Boštanju, v Starem gradu, na Bizeljškem, v Zabukovju, v Čatežu, v Kostanje-

vici, na Raki, so svoje naloge pravilno razumele. Opravljeni pregledi, reševanje pritožb, ki so jih vložili posamezni državljani, vse to je sad njihovega dela. Take grupe je treba postaviti za vzgled.

Veliko je stvari, ki bi jih grupe LI lahko odpravile. Namen ustanovitve LI je ščititi pravice državljanov ter odpravljati vse nepravilnosti, ki otežujejo življenje delovnega človeka. Zato se bodo morale grupe v bodoče bolj zanimati za delo in dogajanja na terenu, spremljati bodo morale delo naših krajevnih organov ljudske oblasti. Zasledovati je treba izvrševanje gospodarskih nalog, preprečevati je treba vpliv škodljivcev, ki je ponekod še močan. Izvajanje kontrole nad potekom odkupov in razrezi obvezne oddaje mora biti stalna skrb grup LI.

Če bi bila LI budna, bi na primer KLO Leskovec ne mogel dodeliti živilskih nakaznic posameznim obrtnikom, ki do njih nimajo pravice, na drugi strani pa pustiti 8 upokoencev brez živilskih nakaznic. Ta KLO je tudi obremenil neko tovarišico za oddajo živine in mleka, čeprav ta živine sploh nima in je tudi ne more rediti. Na drugi strani pa je spregledal kmeta špekulanta, ki je prijavil le nekaj nad 5 ha njiv, stvarno jih ima 7 in pol ha, pri obvezni oddaji pa je bil obremenjen le za 2,80 ha. Vse to kaže, da bodo morale biti grupe LI budnejše. Njihove naloge so velike in izredno važne!

Konferenca je sprejela važne sklepe, na podlagi katerih bodo grupe LI poboljšale svoje delo. Iz diskusije, ki je bila na konferenci zelo živahna, je bilo razvidno, da so bili taki sklepi nujno potrebni. Ljudski inspektorji so s konference odšli z novo voljo do dela. Gotovo je, da je uspela konferenca ljudskih inspektorjev krškega okraja pomenila prelomnico v njihovem delu ter da se bo agilnost posameznih grup LI kmalu poznala na terenu. Delovno ljudstvo bo LI hvaležno, organi ljudske oblasti pa bodo v nesebičnih in poštenih ljudskih inspektorjih imeli veliko oporo in pomoč.

Člani Zveze borcev bodo vpisali dva milijona posojila

Člani Zveze borcev NOV menijo, da je sedaj zopet enkrat prišel njihov čas, ko bodo pokazali, da zvesto stojijo s Titom in z domovino. Izgraditev gospodarstva, zgraditev socializma v naši državi jim je enaka dolžnost, kakor jim je bila prej dolžnost borba za svobodo. O tem ni dvoma. To so že večkrat pokazali.

Tudi pomen drugega ljudskega posojila so pravilno razumeli. Na sestankih krajevnih zvez razpravljajo o posojilu. Vsak član zveze je danes aktivist. Zveza borcev stoji v bitki za pravilno tolmačenje pomena ljudskega posojila. Na vaških in sindikalnih sestankih sodelujejo njeni člani v akciji za vpis posojila. Niti eden izmed nas ne sme stati ob strani.

Dva milijona bomo člani Zveze borcev NOV vpisali v naše drugo ljudsko posojilo in pozivamo vse druge množične organizacije, da slede našemu vzgledu!

Tovariš Janko Jordan bo dal 30 000 dinarjev

Vsak, kdor ga pozna, je rekel: »Vedel sem, da je Janko vsak trenutek pripravljen dati vse, kar premore, za našo skupnost in za Titovo Jugoslavijo.«

Janko je pokazal, da njemu dobrobit našega delovnega ljudstva ni samo beseda na jeziku. To je pokazal sedaj z dejanjem.

Vse svoje prihranke je sklenil vložiti v ljudsko posojilo. Ta njegova odločitev je izraz njegovega notranjega prepričanja in vdanosti našemu ljudstvu. Brez dvoma jih bo mnogo, ki bodo sledili njegovemu vzgledu.

Krajevni odbor OF Sevnica je najboljši

Pred kratkim so naši krajevni odbori OF polagali polletni obračun svojega dela. Krajevni odbor OF Sevnica je ob tej priliki lahko ugotovil, da so plodovi organiziranega dela obilni. Ta odbor je najboljši v krškem okraju.

V OF je vključenih 92 odstotkov vseh volivnih upravičencev ter se število članov stalno dviga. Tudi članarino se redno pobira. Samo v Zabjeku, kjer tamkajšnjega vaškega odbora še niso popolnoma razgibali, so s članarino še malo v zaostanku. Povprečno plača vsak član 4 dinarje članarine.

Sestanki se vršijo redno ter so plodonosni. Člani odbora in drugi frontovci sodelujejo kot aktivisti pri vseh gospodarskih in političnih akcijah OF na terenu. Malokateri center v našem okraju ima toliko predanih in delavnih aktivistov, ki bi se tako radi odzivali za izvrševanje vseh važnih nalog.

Kjer dela krajevni odbor OF, tam delajo tudi frontovci. Uprava socialnega fonda OF v Sevnici je prva v okraju. Rednih podpornikov je 400. Povprečni mesečni prispevek znaša 3000 din. Tudi akcijo za zbiranje prispevkov za počitniške kolonije so izvršno izvedli. Seveda so bili spet prvi ter so Sevnici prispevali 25.020 din, za kar jim gre vse priznanje.

Vsa prostovoljna dela v Sevnici dobro uspevajo.

V okviru »Tedna ceste« so opravili 423 delovnih ur v vrednosti 16.000 din. Pripravili so 176 kubikov gramoza.

Akcije zatiranja koloradskega hrošča se je udeležilo 566 prostovoljcev, ki so napravili 1150 ur efektivnega dela. Vrednost dela znaša 10.350 din.

Na sevnikiški ekonomiji so opravili 1004 ure udarniškega dela. Delalo je 440 prostovoljcev.

426 prostovoljcev je delalo na gradbišču gasilskega doma v Sevnici. 1254 ur so žrtvovali v prid skupnosti, vrednost tega njihovega dela pa znaša 14.733 din.

Pri spravljaju lesa je delalo 43 prostovoljcev. Naložili so v 136 urah osem vagonov lesa.

Frontovci pomagajo tudi na drugih delih z vso vnemo. Akcija prostovoljnega dela je v Sevnici zelo dobro organizirana. Sevnici imajo smisel za skupno prostovoljno delo, kar so že mnogokrat pokazali.

Kako je z nakupom blaga na vezano ceno

Pri zadnji delitvi blaga na vezane cene je bilo primerov, da so morali kmetje imeti poleg blagovnih bonov tudi nakaznice od KLO. Iz gospodarskih in političnih vidikov je potrebno, da pri delitvi blaga na vezano ceno sodeluje tudi KLO, v nobenem primeru pa ni potrebno kakršnih koli nakaznic! Tak način dela povečuje birokracijo in ustvarja nepotrebno nerganje z družnikov. Pri delitvi blaga na vezane cene bi morali upravni odbori KZ skupno z KLO-ji posvečati več paznje, da postrežejo najpotrebnejšim, pri tem pa upoštevati one, ki s svojim delom in oddajo izvršujejo svojo dolžnost do države. Pri tem mora veljati geslo: »Kdor skupnosti daje, bo od skupnosti tudi prejemal!«

Novost vezane trgovine je ta, da veljajo blagovni boni po vsej republiki. Izdaja bonov se bo glasila odslej naprej samo na okraj in republiko in bo s tem slehernemu lastniku bonov omogočen širši nakup in predvsem izbira blaga. To pa ne bo veljalo za one asortimente in artikole, ki jih gotovo KZ prejema premalo za svoj delokrog, marveč se bodo na ta način spravili v promet predmeti, ki v nekaterih krajih ni po njih povpraševanja, dočim jih v drugih krajih primanjkuje. Tako bo tudi trgovina z vezano ceno postala elastičnejša, kar je značilno za socialistično trgovanje.

je najboljši

Krajevni odbor OF je obenem sklenil, da bo svoje delo še razširil in poživil. Vaški sestanki, ki so bili sicer tudi doslej organizirani, bodo v Sevnici postali stalna oblika frontovskega dela. Na ta način se bo v Sevnici OF utrdila ter bo z lahkoto izvrševala svoje naloge.

Člani krajevnega odbora pa so sklenili, da bodo v ljudsko posojilo vpisali 13.000 din in s tem pokazali vzgled ostalim članom Fronte.

Sevnici so sklenili, da bodo ob priliki vpisa ljudskega posojila pokazali, kaj zmorejo in kaj znajo.

Delo fronte v Sevnici zasluži vse priznanje in je lahko vzgled ostalim frontovskim organizacijam krškega okraja.

Evidenca kmetijskih površin

Da bi se uredilo zemljiško stanje po KLO in omogočila točna evidenca zemljiških površin za posamezne kmetovalce, je ljudska oblast že leta 1947 in 1948 pričela z urejevanjem zemljiškega katastra. To delo je narekovalo tudi socialistično načelo za pravično zadolževanje kmetov s planskimi nalogami kakor setve, vzreje plane, odkupe, davke itd. Toda to delo je bilo običajno po napovedi kmetovalca vpisano v obstoječe knjige in se napovedi niso kontrolirale. Posledica tega je bila, da je mnogo njiv bilo prevedenih v travniške površine, gozdove, pašnike itd., čeprav so še v naprej v naravi ostale njive. Takih primerov ne smemo posplošiti, ker bi delali krivico poštenim delovnim kmetom, toda špekulantski element je najmočnejše usidran prav na vasi med večjimi kmeti in vaškimi bogatini. Ti so preračunali kako bodo prevarili oblast po površinah zemljiške kulture, nato pa zaporedoma pri planskih nalogah setve, vzreje živine, pri davkih, posebno pa še pri obveznih oddajah.

Toda to še ni vse. Podatki po tako napravljenih katastrih so postali temeljnica za nadaljnje plansko delo. Pri razbitju setvenih planov s strani OLO so Krajevni ljudski odbori postavljali protiplane, kjer so nastale občutne razlike v površinah. Te razlike gredo na račun zemljišč, katerih lastniki prebivajo izven KLO-ja, celo izven OLO ali republike ter v zatajenih površinah. Ta razlika je v nekaterih KLO-jih občutna in znaša sumarno v merilu okrog 2000 ha. Ta površina ni malenkostna, predvsem če računamo obveze pri oddaji masti in žit, ki bi jih morali kmetje izvršiti s teh njivskih površin. Delovno ljudstvo, ki trenutno ni zadostno še preskrbovano z živilskimi artikli, tako kakor bi moralo biti proti špekulaciji, načela pravičnega obremenjevanja zahtevajo, da se tu napravi pomenjčen red.

Nujno je, da še pred planskimi zadolžitvami jeseni pridemo s površinami na čisto.

Dolžnost KLO-jev kot osnovne enote naše ljudske oblasti je, da takoj pristopi k reviziji in ureditvi zemljiškega stanja, ter takoj podvzamejo sledeče:

1. Kmetje ki stanujejo na področju KLO-ja, naj z izvlečkom posestnega lista opravijo svoje orne in druge površine, tudi one, ki jih imajo izven svojega KLO-ja.

2. Orne površine kmetov, ki imajo na področju KLO orno zemljo, a stanujejo izven področja KLO-ja, je treba pismeno javiti sistemu KLO-ju, kjer lastnik prebiva.

Ugotovljeni so slučaj, da veliki kmetje takih površin, ki so bile izven njegovega pristojnega KLO-ja niso nikjer prijavljali, s pridelki teh površin vršili verižno trgovino,

no, za preživljanje pa zahtevali živ. nakaznice.

Celoten odbor KLO naj tu sodeluje in pomaga urediti evidenco površin, špekulante pa razkrinka pred volivci in jih ožigosa tako, kakor takšni protiljudski elementi zaslužijo.

Vrščikanje trt v vinogradih

Mesec julij bo kmalu za nami in vinogradniki v sredini avgusta pričnejo z vrščikanjem trt v vinogradih. To važno opravilo opravljamo zato, da čimbolj osončimo spodnje liste, ki so blizu grozdov. Tako pospešujemo asimilacijo in boljše zorenje grozdja.

Pri vrščikanju torej odrežemo peresne vrščike mladih in sicer ravno avgusta, ko trs slabo poganja, oz. se novi poganjki pod mestom vrščikanja sploh ne pojavljajo. Če pa se pojavijo novi vrščiki, jih bo treba prav tako odstraniti, ker so zelo občutljivi na peronosporo. V nasprotnem primeru je treba izvesti škropljenje in zveplanje.

Najprimernejši čas za vrščikanje je tedaj, ko mladike začnejo na doljnem kraju lese- neti. S tem delom tudi omogočimo pravilno dozorevanje lesa. Pri tem delu odstranjujemo oz. trebimo tudi mladike, ki so na novo pognale (zalistniki), potem one, ki niso dosegle višine kola, ali pa štrle po strani in zasenčujejo grozdje. Pogosto se namreč dogaja, da v bujno rastočih vinogradih primanjkuje sonca, zato je tu dovolj vlažnega zraka, ki pospešuje gnulobo grozdja. Ob takih primerih vrščikamo prej (tudi če se je pojavil pikec »črni palež«).

Odpadle vrščike uporabljamo za napravo komposta, v letošnjem letu pa, ko je občutno pomanjkanje krme, tudi za klajo živini.

Kako delajo knjigovodje Kmetijskih zadrug

Knjigovodkinja KZ Artiče je za vzgled ostalim

Več tednov se že odvija aktivnost na ažuriranju knjigovodstva zadrug in sestavljanju polletnih bilanc. Dosedanji rezultati so pokazali velik strokovni napredek knjigovodskega kadra. Saj je do roka napravilo 3/4 knjigovodij polletne bilance. Med najboljše spada brez dvoma tov. Dernač Marica knjigovodkinja KZ Artiče, ki kljub nenadnemu obolenju ni odnehala in dokončala s knjiženjem v postelji. Če pa pri tem upošteva- mo, da tov. Dernač šele nekaj časa dela

v knjigovodstvu zadrug, je njen uspeh toliko pomembnejši in služi za primer ostalim, kako je treba biti vztrajen in kakšen naj bo zadrugi uslužbenec.

Med zadruge, ki kljub dobrim pogojem še do danes niso dostavile polletnih bilanc so: Velika dolina, Jesenice, Stari grad in še nekaj drugih. Pri teh bo morala OZKZ analizirati vzroke neaktivnosti in bo med njimi prav gotovo ljudi, ki jim službene dolžnosti niso osnovno delo.

314 št. 10, 1948, 10. letnik, 10. številka

Povečajmo krmsko bazo in zamenjajmo stare vole z junci

Spomnimo se nazaj sušnih let po osvo-
boditvi, ko je naša živina stradala. Tedaj je
bil stalež živine v našem okraju v primeru
z današnjim mnogo nižji. Vsa slama, ko-
ruznica, plave in ostali odpadki niso mogli
nadomestiti izpadkov sene in otave. Čeprav
smo tedaj imeli na razpolago mnogo oljnih
tropin (spomnite se na Unrine tropine bom-
bažne tropine), tudi te niso mogle popolno
nadaomestiti sene. Mnogo kmetov je
bilo tedaj prisiljenih, da so razkrivali slam-
nate strehe in s to slamo krmili živino, da
so jo ohranili do spomladi.

Letošnja suša je tudi povzročila znižanje
krmske baze. Količina sene je manjša od
otave pa kljub dežju, ki je padel v zadnjem
času, ne moremo pričakovati niti polovice
normalnega pridelka. Še je čas in dani so
pogoji, da si vsaj delno nadomestimo izpad-
ke krmske baze. Poskrbeti moramo, da ne
bo padla živalska proizvodnja, da ne bomo
krmili živine samo zato, da jo ohranimo pri
življenju, ampak da bomo od nje imeli tudi
prirastek na živi teži in mleko.

Naši strnišni posevki še niso vsi pose-
jani. Pisali smo že in propagirali, da kmet-
je letos sejejo malo manj aide in namesto
nje koruzo za zeleno krmo. Mnogi so godr-
njali, da nimajo semena. S setvijo koruze z
roko porabimo več semena kot setvijo s
sejalnimi stroji. Mnogo koruze sejane z roko
ostane na površini zemlje, katero poberejo
vrane, golobi, grlice, precej je ne skali, če
pa že skali, se pozneje posuši, ako nastane
suha doba. Zato svetujemo vsem, ki imajo
možnost, da si v bližini izposodijo sejalne
stroje in sejejo koruzo v vrste 40—45 cm
narazen, tako, da jo okoplamo z okopalni-
kom. Skupno s koruzo, v isti vrsti, posejemo
grah, graščico, proso ali ajdo. Te rastline
povečajo skupno količino pridelka. Za setev
koruze rabimo 60—90 kg semena na 1 ha,
kar je odvisno količino smo dali ajde, prosa
ali graščice. Pri nas navadno vsi sejejo koru-
zo za zeleno krmo pregosto. Taka koruza
kaj rada poleže in spodnji deli pobledejo
ter gnijejo. Tudi zelene mase ni nič več,
ker redkeje posejana koruza boljše zraste
in da tudi storže. Koruzo za silažo ali ze-
leno krmo je najbolje sejati po dežju, zelo
dobro je, če jo polijemo z gnojnico ali po-
gnojimo z umetnimi gnojili, kakor z apnenim
dušikom, kalijevo soljo ali solitrom. Koru-
zo ne glede na to, da smo jo sejali z osta-
lo mešanico, vsaj enkrat, po možnosti po
dvakrat okoplamo z okopalnikom. Kositi
jo pričnemo v času, ko je steblo in listje še
zeleno. Do mlečne zrelosti potrebuje koru-
za 90—100 dni. V tem stadiju razvoja je
najboljša za siliranje. Kdor nima silosa ali
ne namerava zoraditi vsaj provizoričnega
silosa, bo začel koruzo kositi nekoliko prej,
ker vse naenkrat ne bo mogel pokrmiti.
hkrati pa lahko koruzo v drugi polovici
oktobra že opali slana.

S setvijo koruze za zeleno krmo si bo
vsak kmet prištel mnogo krme, katera bo
prav prišla pozimi in spomladi. Mnogi ver-
jetno tudi ne bodo imeli zemlje na razpolo-
go za koruzo, ker so vsi površino posejali
z ajdo in repo. Tudi repa bo precej pri-
pomogla k prehrani živine, vendar se na-
vadno seje bolj za svinje kot za živino. V

skrajnem primeru bomo morali poseči tudi
po drugi, čeprav najslabši krmi — vejniku.
Oklestiti bo treba tako drevje, ki ima raz-
meroma mehko in dosti listja. Največ se
uporablja za prehrano listje jesena, lipe,
leske itd. Tudi z vejnikom bomo očuvali
pri življenju marsikatero govedo. Pomisliti
moramo, da krava ne zraste v enem letu,
in če jo moramo dati v zakol zaradi pomanj-
kanja krme, moramo čakati precej časa,
da pridemo do druge krave.

Ker bo prehranbeno stanje živine najbolj
kritično tik pred zeleno krmo spomladi, ne
smemo pozabiti na rž. Ob Jurjevem začne
rž že klesati. Ako bomo letos jeseni pose-
jali gotovo količino rži za zeleno krmo,
bomo imeli konec aprila, začetkom maja
že prvo košnjo. Rž lahko primešamo še do
1/3 graščice, ako jo imamo na razpolago. Za
setev rži je dobro vsako seme, samo da kali
zato ni treba uporabljati najboljšega se-
mena. Te dni Krajevni ljudski odbori izda-
jajo odločbe o obvezni reji živine. Kakšen
namen pa ima Uredba o obvezni reji ži-
vine? Marsikdo bo rekel, saj kmet sam rad
redi živino, ne da bi ga morali k temu pri-
siljevati. Res je to, mali kmetje redijo še
več živine kot imajo krmske baze, zato
morajo tudi seno kupovati. Srednji kmetje
imajo toliko živine, kolikor je morejo pre-
hraniti. Ne moremo pa to trditi za večje
kmete. Nekateri so izpolnili stalež živine
in jo imajo dovolj v hlevih, drugi pa imajo
komaj polovico od predvojnega stanja ži-
vine. Ta uredba velja le za tiste, ki sedaj ne
rede toliko živine, kolikor bi je mogli z
ozirom na zmogljivost krmske baze. Ker
je pomanjkanje delovne sile, so večji kmet-
je začeli prodajati seno. Ker so cene živin-
ski krmi, zlasti letos, ko je bila suša, zelo
visoke, je mnogo kmetov prodalo kar sto-
ječe seno predvsem hrvatskim kupcem. Zda-
pa ko Krajevni ljudski odbori izdajajo od-
ločbe kmetom, koliko živine morajo imeti
ob koncu leta v hlevu, vsi tožijo, da je su-
ša vzela seno, torej tudi tistim, ki so ga
prodali. Mali kmetje ga drago plačujejo in
še oddajajo mleko, veliki se pa odmikajo
oddaji mleka s tem, ker ne rede dovoljno

število krav. Na njihov račun pa nimajo
mleka otroci v mestih. Namen uredbe pa je,
zagotovitati mesni fond in ostalo živalsko
proizvodnjo (mleko, jajca, maslo, sir, mast
in volno).

Posledica napol praznih hlevov pa se ne
odraža samo v zmanjšanju mesnega fonda
in ostale živilske proizvodnje, ampak tudi
v zvišanju hektarskih donosov poljskih kul-
tur, ker brez gnoja tudi kulture ne morejo
dobro uspevati. Zato tisti, ki ne rede do-
volj živine, tudi ne morejo kriti obvezne
oddaje poljskih pridelkov (žita, krompirja
itd.).

Ker letos podjetje »Živinoodkup« v Bre-
žicah oddaja v rejo mlado plemensko ži-
vino po maksimalni ceni brez bonov, imajo
vsi kmetje ugodno priliko, da si nabavijo
živino in ne bo več izgovorov, da ne mo-
rejo priti do živine. V našem okraju imamo
preko polovico volov, ki so že stari nad
5 let. Med njimi imamo tudi vole, ki so že
stari 8 do 12 let. Taki voli veliko požro
krme, prirastka pa, lahko rečemo, da ga
praktično ni. Ako bomo dali staro živino
v zakol in nabavili mlado, bomo polovico
manj pokrmili krme in prirast na živi teži
bo večji.

Obstoji sicer upravičen izgovor, da se z
mlado živino ne da delati. Primanjkuje nam
400—500 kilskih juncev. Če bi takih imeli
dovolj, bi šli stari voli v zakol, ker pa je
teh premalo, se držijo stari voli v hlevih
brez haska. 300 kg težkih juncev je dovolj
na razpolago. Ti za delo še niso sposobni.
Jeseni ko bomo spravili poljske pridelke
in posejali, lahko damo vole v zakol in na-
bavimo junce, ki bodo do marca meseca
težki 400 kg, če jih bomo dobro krmili.

Taki junci so že sposobni za lažja dela,
ne bodo pa še spomladi kos brazdi. Če pa
si bosta hotela sosedu pomagati drug dru-
gemu, bosta zapregla dva para juncev in bo
tudi brez volov zemlja obdelana. Junci pa
bodo rastle in pridobivali na teži, jeseni
pa bodo že kar dobri voli. Preko zime bo-
mo porabili manj krme, več ko prirastka,
stari voli bodo šli v zakol in očuvali bomo
mlado plemensko živino, katere je škoda
klati. Sicer bodo s tem nastopile težave,
ker bo treba orati z dvema paroma, vendar
bomo morali storiti tudi ta korak, čeprav
je težaven, a je le gospodarski.

Nekaj o naših dramskih in kulturnoprosvetnih prireditvah

Še vedno se dogaja, da nekatere ljudsko-
prosvetne organizacije in razni aktivni igrajo
igre, ki so ali brez vsebine, ali morda celo
neumestne. Da bi končno enkrat le prišli
do uprizarjanja kvalitetnih del, to se pravi,
k načrtnemu uprizarjanju dramskih del, se
ravnamo takole:

Vsa društva, knjižnice, aktivni LMS in vse
ostale organizacije na vasi, ki posedujejo
kakršne koli igre, naj jih popišejo ter se-
znam pošljejo na okrajni odbor ljudske pro-
svete. Okrajni odbor bo skupno z nekate-
rimi režiserji sezname pregledal, ugotovil
dela, ki so za igranje primerna, kakor tudi
označil ona, ki so nepriporočljiva ter o tem
takoj obvestil vse organizacije.

Ker smo menja, da tudi vsi ljubitelji iger
žele, da bi v bodoče uprizarjali res kvali-
tetne stvari, ki bi obenem bile, razen dram,
tudi dobre veselolige, upamo, da nam boste
poslali sezname čimprej. Na okrajnem od-
boru imamo tudi nekaj iger, katere dajemo
na posodo za igranje društvom ali aktivom.

Sedaj pa še nekaj o prireditvah samih:
Opozarjamo vse prireditelje, da je treba
ne samo za vsako igro, temveč tudi za vsa-
ko kulturno prireditev predložiti prošnjo na
okrajni odbor ljudske prosvete za odobritev,
ki jo po potrebi predloži še odseku za no-
tranje zadeve. Prošnja mora biti predložena
pravočasno, tako da prejme vsak priredi-
telj odobrenje pred prireditvijo, sicer se ne
sme izvajati. Odobritev je potrebna za vsa-
kokratno predvajanje igre, četudi se ta
večkrat ponavlja. Prošnje je po možnosti
predlagati osebno zaradi vročite programa
in čekovne položnice za odvod hono-
rarija avtorju. To so dolžna izvajati v prvi
vrsti društva, zraven tega pa še voditi
kontrolno o drugih prirediteljih na vasi, ker
imajo le društva edino pravico za izvajanje
kulturnih prireditev. Vse ostale organizacije
in aktivni na vasi lahko prireajo igre in
druge kulturne prireditve le sporazumno z
društvom. Vsaka prošnja za odobritev prire-
ditve raznih vaških organizacij in aktivov
bo od strani okrajnega odbora ljudske pro-
svete odobrena le, če bo imela priporo-
čilo od društva.

Teh navodil se dajmo v bodoče držati,
tako, da bomo v našem kulturnem življenju
in udejstvovanju imeli red in zadovoljstvo.

Poglobimo študij po frontov- skih študijskih krožkih

Časi ko so nas na raznih krajih sramotili s
kmetavzarji ali »zabitimi kmeti«, če niso
znali napraviti lepšega poklona ali si bolj
robato kaj povedal, so minili. Vsa ureditev
se je spremenila. Ljudje, ki niso nikdar so-
delovali v javnem življenju, so danes vklju-
čeni v upravljanje naše oblasti in našega
gospodarstva.

Tudi naše gospodarstvo je dobilo drugo
obliko. Prej last kapitalistov je sedaj last
vsega ljudstva in dano ljudstvu tudi v upra-
vljanje. S tem pa postaja odgovornost ljud-
stva tudi večja.

Napake, ki se pojavljajo pri upravljanju
raznih gospodarskih podjetij, zadrugah,
oblasti so posledica razdiralnega dela ne-
katerih protiljudskih elementov v največji

meri pa je krivda tega na neznanju onih, ki
te stvari upravljajo.

Ne le slučajnost ampak nujnost nas na-
vaja v to, da začnemo resno misliti kako
odpraviti neznanje, kako odpraviti zaosta-
lost, ki je posledica kapitalistične, izko-
riščevalske družbene ureditve.

Najboljše sredstvo za odpravo zaostalo-
sti je prebiranje raznih naprednih knjig se-
veda poleg še drugih oblik kulturnega dela.
Vendar če človek bere sam, dostikrat na-
leti na razna vprašanja, ki si jih ne zna
raztolmačiti. Zato je potrebno, da se po
teh vprašanjih pogovori z drugimi, ki imajo
različni razna mnenja.

Da bi branje naprednih knjig zajelo čim
širši krog ljudi in da bi to kar berejo znali

povedati z današnjo stvarnostjo je nujno,
da se organizirajo nekatere grupe v okviru
organizacij OF, ZS, LMS, AFŽ in podobno
kjer bi predelovali oz. študirali teme, ki so
za tisti kraj in za ta čas najbolj primerne.
Zelo za pozdraviti je predlog odbora AFŽ
v Sevnici, ki je na svoji prvi seji sprejel
med drugimi tudi sklep, da se bo v okviru
njihove organizacije vodil reden študij in
prav gotovo bo taka organizacija znala
gledati na vse dogodke vse drugače kot pa
taka, katere člani nimajo zanimanja za last-
no izobrazbo.

Pravilno voden in usmerjen študij nas
bo privedel do tega, da bomo znali iznašati
pravilno kritiko, da bomo znali pokazati
krivice raznih nepravilnosti, da pa bomo
znali najti tudi sredstva za odpravljanje
nepravilnosti. Če bomo to dosegli bomo
lahko rekli: »Zdaj se pa res sami upravlja-
mo.«

Med našimi zadružniki

Reorganizacija Vinarske zadruge Brežice-
Brezina in Kostanjevica v Zadružno vinski
klet Brežice je bistveno spremenila značaj
dosedanjih vinarskih zadrug. Zadružna vin-
ska klet ne predstavlja zgolj odkupnega
podjetja, marveč mora že po ustanovni li-
stini poleg odkupnih in prodajnih nalog
globoko poseči v proizvodne naloge vino-
gradništva in sadjarstva.

Podjetje ima predvsem v podružnici Bre-
zina dobro organizirano delo. V prvih
osnovnih nalogah so dokazali, da so dobro
pripravljeni na vse težave in ovire. Z last-
nimi silami, ki so v odkupni kampanji za-
poslene na odkupu so vzorno obdelali v
Pišecah več hektarjev vinograda. Povečali
so kapaciteto trsnice, jo vzorno vzgajajo,
pripravili so teren za drevesnico in so do-
gradili gospodarsko-poslovne prostore, ki so
potrebni za nemoten razvoj trsnih in dre-
vesnih sadik.

Lep primer dela je pokazal kolektiv pri
obnovi sušilnice v Dečnihselah. Komaj ne-
kaj dni po prevzemu sušilnice od KZ Ar-
tiče, kjer je stala več časa v neuporabnem
stanju, so v nedeljo 30. 7. z 100 odstotno
udeležbo dosegli velik delovni učinek. Tako
bodo v tem obratu že letošnje leto posu-
šili večje količine sadja in s tem povečali
dopolnilno preskrbo delovnega človeka.

Po organizaciji dela se čuti, da se vod-
stvo podjetja dobro zaveda velikih nalog

zadružnega sektorja, ki stoje pred njim v
pogledu rekonstrukcije kmetijstva in iz teh
vidikov tudi skrbi za dvig kadra. Sredi juli-
ja je vodstvo podjetja sporazumno s sin-
dikalno podružnico organiziralo strokovno
ekskurzijo v Haloze in Slovenske gorice.
Tako je kolektiv imel možnost ogledati si
Vinarske zadruge Ptuj, Ormož, Ljutomer,
»Slovenija vino«, Ptuj, državno posestvo
Podlehnik, Kapela, Gornja Radgona, KDZ
Osojnik pri Ptuj in ostale. Na ekskurziji je
kolektiv ogromno pridobil v pogledu teh-
ničnih del odkupa, skladiščenja, šolanja in
prodaje vina. Posebnost, kar je bil tudi na-

men ekskurziji pa je bila v vzgoji trsnic,
drevesnic in načrtnega obnavljanja vinogra-
dov. V tem se odlikuje predvsem državno
posestvo Gornja Radgona, Kapela, kjer so
na več načinov in pod različnimi pogoji pri-
kazali uspeh ali neuspeh vzgoje vinogradov.
S tem si je kolektiv ustvaril širše obzorje
načina dela in svojih nalog, kar se bo
prav gotovo ugodno izražalo pri reševanju
nalog.

Zasluge za uspehe ima precej sindikalna
podružnica, ki je vedno bolj in bolj tesno
povezana z upravo podjetja in kolektivno
rešuje vse važnejše probleme. Predvsem pa
so uspehi plod vztrajnosti in neumornosti
ravnatelja tov. Rauter Ferda, ki z dobro
premišljenimi načrti in osebnim vzgledom
sodeluje v vseh delih.

Pismo iz počitniške kolonije NAŠIH PIONIRJEV

Počasi je vozil avtobus iz Celja proti
Novi cerkvi. Mala četica pionirjev iz kr-
škega okraja — bilo nas je trinpetdeset —
je zvedavo ogledovala nov svet, ki se jim
je odpiral med vožnjo. Nekateri so bili
trudni ter so si že želeli počitka. In res,
avtobus je kmalu obstal v Novi cerkvi.
Kratka pešpot, majhen strmec — in že smo
bil pri šoli. To je torej naš novi dom, kjer
bomo preživeli svoj prosti čas, tu bomo
delali, se zabavali ter se odpočili.

Čakalo nas je prvo presenečenje. Domači
pionirji so nam prišli nasproti ter so nam
želeli dobrodoščilo. Pionirji so nas spre-
mljali prav v šolo. Takoj smo postali tova-
riši. Z lepimi vtisi v srcih smo že tekali
preko travnikov k potoku, v katerem smo
si osvežili svoja prepotena telesa. Po ve-
čerji pa smo takoj plegli in nastala je
tišina...

Potem se je začelo pravo življenje. Izleti
v bližnjo okolico, pohodi v gozdove po bo-
rovnicah, s seboj smo domov prinašali polne
vreče zdravih zelišč, kopanje v potoku in
igra, vse to nam je naredilo naše bivanje
v počitniški koloniji res lepo in pestro.
Nihče ni imel domotožja, nihče ni ničesar
pogrešal.

Obiskali smo grob talcev na Frankolo-
vem, kjer leži pokopanih sto nedolžnih žr-
tev. Tam so se zgrozila naša srca, ko nam
je domači aktivist pripovedoval o krutosti
okupatorjevega nasilstva. Nemo smo ga po-
slušali s solzami v očeh, ob koncu pa je iz
naših grl zadonela: »Kot žrtve ste padli...«

Obiskali smo tudi Dom onemoglih v Voj-
niku. Obiskali smo starčke, ki doživljajo
tukaj svoje zadnje dneve. Bilo je to veliko
doživetje. Ne samo za nas, tudi za one-
mogle, za katere skrbi naša socialistična
domovina. S solzami v očeh so se nam za-
hvaljevali za poklonjene borovnice in so
zbirali denar po žepih, da bi tudi oni nas
obdarili.

Bilo je lepo...

Ko smo odhajali, nam je bilo težko. Mi
vsi se zahvaljujemo naši ljudski oblasti,
predvsem pa okrajnim odboroma Celje-
okolica in Krško, ki sta poskrbela, da smo
se tako lepo in dobro imeli. Pa tudi drugim
organizacijam se zahvaljujemo, KLO-ju v
Novi cerkvi in njegovemu tovarišu predsed-
niku, organizaciji AFŽ, ki je za nas skrbela
prav po materinsko in vsem ostalim, ki so
nam izkazovali veliko ljubezen.

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

Zahribska Mica

IMA BESEDO

Tegale ne bi nikoli povedala, kar bom sedaj povedala. Že dolgo sem mislila kaj napisati, to pa zaradi tega, da bi svojemu možu, ki mu je ime Zahribski Janez, malo ponagajala, sem pač take navade, da mu ne smem vselej vse prav dati. Od kar so ga parkrat počastili in so njegovo pismo ponatisnili v časopisu, to je bilo v tistih časih ko je bila moderna in v časih sevnjske ekonomije, nisem Janezu več mogla s svojo zgovornostjo na kraj priti. Ko mu je že vsega zmanjkalo in sem ga že skoro pripravila ob zid takole ob malo bolj zgovornih pomenkih in malo bolj glasnih prijaznostih, ki včasih v zakonu pridejo, ko sem že mislila, da sem zmagala, mi je pa naprej vrgel, da kadar bodo moje sestavke v časopisih brali potem bo pa on meni tiho, prej pa nikdar in nikoli ne. To se mi je za malo zdelo, kaj bi se mi tudi ne. To menda ravno ni taka umetnija kako stvar napisati, samo okrog sebe je treba pogledati in dobro poslušati. Janez sedaj nikakor ne more in ne more najti pravega miru. On se je na ekonomijo vrgel z vso svojo radovednostjo. Sedaj gre pa na ekonomiji vsaj enkrat bolje kakor je bilo prej. Res se pozna da so v roke pljunili in za delo zgrabili, to se mora povedati, kar je res je. Nekaj časa se ni poznalo, ali je mojemu staremu to prav ali ni, toda sedaj pa trdi, da je vse to njegova zasluga. Pravi, ljudje ne bi toliko pomagali delati, če ne bi on rekel svoje in še take naprej kvasi, jaz mu vsega tako ne morem verjeti. Sedaj ko je na ekonomiji red, pa ne zna in ne zmora kaj drugega napisati in je utihnil. To bo zija, ko bo moje besede bral. Za par mesecev vem da bo ljubi mir v hiši in da se bo na jesen spet pravega dela poprijel.

Zadnje nedeljo sem enkrat šla na sestanek. Me ženske v Sevnici smo pridne. Delamo povsod kjer je treba, pa sestanke imamo na katerih kako pametno razderemo, ki je ljudem v prid in prav. Naši sestanki so taki kakor morajo biti. Naši možje ne vem kake sestanke imajo, skoro vedno pridejo malo zgovorni s sestankov. Smo že me ženske sklenile, da bomo imeli skupne sestanke, pridno delati. Nalagali so drva v vagon. Pa pravijo dedci da to ne gre. No, to nedeljo ko sem šla na sestanek, so možje možje so rekli, da je prišla direktiva, da morajo biti drva naložena za vsako ceno. Drva, da so za izvoz, potem pa se že ve, da je to važno. Če je Mirko tako rekel, bo držalo. Zavihali so si možje rokave, kar vse mrgolelo jih je. Drva so pripeljali iz Radeč s kamijoni, na sevnjski postaji pa so jih nakladali. Mirko se mi je kar smilil, toliko je imel skrbi. Šla sem blizu, mojemu sem hotela nekaj povedati kam sem bila ključ spravila. Stopim mimo vagona in pogledam, kam je namenjen vagon. Kar oči so

mi izskočile iz jamic, saj so mi lahko, Vagon je bil namenjen na postajo Krško. Vprašam železničarje in izvem, še smejali so se mi zraven: »Ta drva gredo ja v Krško, namenjene so za kurjavo Krčanom. To se pravi za široko potrošnjo.« Stopim med možake in jim povem: »Vi udarniško nalagate drva za Krško, Krčani pa sedajle šprancirajo gor in dol ob Savi in se kopljejo v Savi ter se hlade kakor se komu zljubi! Vas pa takole grdo nasankajo, da gredo drva za devizel! Lejte, lejte, vi boste pa lahko šli za sebe drva sekati in nalagati kam h Kostanjevici, pa sami jih boste, le čakajte! No, to so možje pogledali! Ko pa so se prepričali da je to res, so skoro vsi pometali drva iz rok in so šli pit. Zmerjanja ni bilo malo, mislim, da bi se še dejansko pograbil s Krčani če bi bili kje blizu. Šele jaz, ženska, sem pogruntala vso stvar, zato pa mi skoro niso pustili na sestanek iti, češ: »Z nami pojdi, Mica, na pol litra v krajevno, saj si ga prebito zaslužila, ko si nas rešila brezpotrebne pekle na štacionu!« Pa nisem šla, šla sem raje na sestanek.

Na sestanku je bilo že kar živo. Me ženske povemo naravnost in glasno kar se povedati izplača. Nalog imamo pa tudi precej za izvršiti, pa predlagamo, kar katera ve in misli, da bi bilo koristno.

Sedaj pravijo, da je zbiranje starega materiala važna stvar. Smo dobile celo okrožnico od okraja, da je tako, pa tudi same vemo, saj vendar nekaj beremo v časopisih. Sklenile smo, da bomo naredile široko akcijo za zbiranje odpadnega materiala. Zbirale bomo vse kar nam bo pod roko prišlo. Stare cunje, papir ali pa staro železo. Vse to bomo dale na razpolago odkupnim podjetjem. Če bo pa kaj takega da bi nam »v krajevnem merilu« (tako se po navadi iz-

ražajo naši možje kadar govorijo o svojih poslih) prav prišlo, bomo pa v Sevnici uporabili. Kakšne stare rešetke za okna bi celo naš KLO morda rabil. Bomo videle, na vsak način hočemo storiti svojo dolžnost.

Pa ne samo to. Sklenile smo, da bomo našo tajnico na KLO-ju malo opozorile, da me nimamo časa, da bi zastoj hodile po uradih. Gre naša Anica in ti razglesi: »Jutri in pojutrišnjem se delijo karte.« Ljudje pa seveda te dni na ves splav po karte. Pridemo v pisarno, tam pa izvemo: tajnica je šla v Krško, mi pa kart ne moremo dati ker so zaklenjene. To je malo preveč za nas delovne žene, zato smo sklenile, da jo bomo prav resno v roke vzele. Saj je tudi že čas za to.

O naši tajnici imajo nekatere veliko za povedati. Kurirka na KLO-ju pravi, da ji hodi kupovat žemlje v pekarno kar na več kart, pa tudi po meso mora hoditi. Za karte Anica ni nikoli v zadregi, saj jih ima v predalu kar cel kup.

To se je meni zdelo nepravilno, da jo kar takole vlečejo čez zobe. Na sem rekla: »Tovarišice, nikar ne tako! Saj ne veste če je vse res, kar ljudje govorijo!«

Niso si dale dopovedati, pa so še bolj vneto trdile, da je vse res in da to mora priti na dan. Kaj sem hotela, tiho sem bila.

Suša nam gospodinjam precej preglavice dela. Včasih skoro ni kaj v lonci dihati. Predvsem manjka zelenjave in krompirja. Tudi o tem smo na sestanku govorile. Pa je prišlo na dan, da je Krogel v Sevnici moral opustiti misel, da bo na svoji njivici ob Savi posadil krompir, ker so mu rekli, da bo tam kopališče. Sedaj pa ni krompirja niti kopališča, njiva pa je prazna ostala. Še jaz, ki se ne spoznam veliko na vse skupaj, pravim naj jih kolkja brene. Druge so bile pa še hujše in pravijo, da bodo sedaj žene šle v krajevni odbor za odbornike, da bodo vsaj katero pametno zinile zraven.

Bom še drugič kaj povedala če boste hoteli brati.

Kaka

so obiskane razne predstave v Krškem?

Vzemimo na primer kako je bilo, ko so vrteli film Ali-Baba.

Že sama uprava je poskrbela, da je bil film na razpolago 6 dni. Vendar ni v filmu nič posebnega, kar bi opravičevalo tak nav-

Večkrat se pa zgodi, da gre kakšna neprimerno boljša stvar mimo nas, kot se je zgodilo dne 22. in 25. t. m.

Prvič so gostovali pitomci JA iz Kostanjevice. Imeli so pester spored in želi popolnoma zasluženo priznanje. Vendar smo se spraševali zakaj se jim ni dala dvorana na razpolago za cel večer? Kino predstava bi brez škode lahko izostala, vse to pa da slutiti, da je upravi kina bolj pri srcu izkupiček kot pa vzgojni efekt.

Pristojni mladini bi pa svetovali v bodoče naj bo malo manj nestrpnost med predstavo, ker smo trdno prepričani, da je prišla tudi na svoj račun.

Drugič smo imeli priliko videti prireditve pionirjev iz Kopra in Istre. Prišli so med nas, da tukaj prežive počitnice.

Kljub temu, da so v kolonijah zbrani otroci iz raznih krajev ter če upoštevamo, da so to otroci, ki so do nedavnega živeli v okupiranih pokrajinah, so nam s svojim izvajanjem pokazali, kako znajo ceniti svobodo in pa možnosti, ki jim jih nudi ljudska oblast, da lahko spoznavajo lepote naše domovine.

Njihov program je bil pester, razvijal se je lepo po redu. Pokazali so kaj so se v tem kratkem času naučili. Zapeli so nam pesmi, ki jih še nismo slišali in v svojih recitacijah povedali, da so sinovi in hčere tistega koščka zemlje po kateri hlepijo zavojevalci vendar raste tam novi rod, ki zna ceniti borbo svojih predhodnikov in ne bodo nikoli več dopustili tujem našega ozemlja.

Tudi vodiči so pokazali svoje znanje ter si dali s tem spričevalo, da so vredni zupanja starišev, ki dajo svoje otroke v kolonije. Največ priznanj med njimi je žel tov. Maks za svoja izvajanja na klavirju.

Pri vsem tem pa poglejmo udeležbo.

Kot bele vrane so bili domačini med otroci in vsakemu je bilo nerodno. Kaj je vzrok, da je v Krškem tako malo zanimanja za prireditve otrok. Saj so vendar take prireditve najbolj prisrčne. Ali je pa naše občinstvo res že tako razvajeno, da mora priti že kaj čisto posebnega, da se splača pogledati. Vendar so na tak način večkrat prikrajšani za marsikatero lepo uro.

V Pišecah tudi delajo!

Pišecani v tem času, ko o njih ni bilo veliko govora, niso spali. Uspehi njihovega dela so vidni. Osvobodilna fronta je bila budna.

Težave smo imeli z obdelovanjem zemlje. Primanjkovalo je delovne sile. Vendar nam je uspelo, da ni ostala neobdelana niti ped zemlje. Naši frontovci so se pri tem delu vsi udeleževali.

V Pišecah smo ustanovili ekonomijo kmetijske zadruge. Ta ekonomija dobro napreduje. Nekateri so sicer poizkušali ne ekonomije zavirati, pa jim njihovo razdiralno delo ni uspelo. Uspelo nam je ekonomijo obdelati. Članice AFŽ so pridno pomagale.

Gradimo svoj dom. V tej stavbi bodo naš-

le streho vse naše množične organizacije in tudi KLO. Upamo, da bodo dela že v avgustu dovršena.

Pri gospodarskih akcijah smo sodelovali. Pomagali smo gozdni upravi pri pogozdovanju, Lovska družina in pa šolska mladina se je posebno izkazala. V »tednu cest« so naši lovci sami nakopali 40 kubikov gramoza.

Naša mladinska organizacija pa je malo opešala. Mladina ima voljo do dela, vendar ji manjka dobrega vodstva. Radi bi priredili kako kulturno prireditev, pa je sami ne zmorejo, pomoči pa ne dobijo od nikoder. Naše učiteljstvo bi jim lahko kaj pomagalo, mladina in mi vsi bi bili hvaležni za to.

V Sv. Križu pri Kostanjevici je mnogo gnilega

»Osebnost« je tista bolezen, ki precej razsaja na KLO-ju v Sv. Križu pri Kostanjevici. Prava zdravniška roka sicer še ni posegla vmes, pa dolgo volilci le ne moremo več odlašati in bo treba poklicati energičnega zdravnika. Potrebna bo operacija. Bolezen postaja že kronična.

Poglejmo nekaj primerov. Pri razrezu obvezne oddaje mesa in masti za gospodarsko leto 1950 je predsednik KLO tovariš Hosta kar na svojo roko zvišal predpisano oddajo malemu kmetiču od 120 kg na 220 kg od dveh krav. Drugi kmetič, ki imajo približno enako površino zemlje pa imajo obvezno oddajo le od 90 kg mesa navzdol. Predsednik je onemu kmetiču zvišal oddajo kar na svojo roko, proti sklepu celotnega krajevnega ljudskega odbora. Ni upošteval, da bi drugi kmetič, ki imajo več možnosti, lahko oddali vsaj toliko, če ne še več. Ne, na to tovariš predsednik ni pomislil ter je samovoljno izpremenil sklep ljudskega odbora. Ko pa se je prizadejati prišel pritožiti, je izvedel, zakaj mu je bila oddaja zvišana: ko je bila v razmahu akcija za zbiranje frontovcev v gozdne brigade, je bil ta kmetič mnenja, da bi v brigado lahko šla tudi predsednikova hčerka. Seveda tov. predsednik ni bil toliko uviden, da bi hčerko pustil oditi z drugimi vred v brigado, pač pa se je sedaj maščeval nad kmetom zaradi njegovega predloga. Tovariš

predsednik se je sam tako izrazil. Pač lep primer njegovega poslovanja! Tovariš predsednik (čeprav je član KPS) še vedno vztraja na tem: moja hčerka bo šla v brigado šele tedaj ko bodo vsi drugi šli!

Še marsikaj drugega je gnilega v Sv. Križu in bo treba ozdraviti. Volilci se pritožujejo nad evidentničarjem tov. Piškom, kako se mu ujemajo njegovi sezname z dejanskim stanjem. Tovariš Pišek sicer pravi, da mu vedno vse »štima«, pa menda le ni tako. Terja od nekaterih oddajo mleka, pa dotični niti odločbe niso prejeli. Potem seveda oddaja ne more biti v redu izpolnjena.

V Zabukovju raste nova stavba

Spet raste pred našimi očmi nova velika stavba. Za časa narodnoosvobodilne borbe so naši hrabri kozjanski partizani pregnali okupatorja in Zabukovja in z zelenega Bohorja. V teku teh bojov je bilo nekaj stavb v Zabukovju porušeni in požganih.

Pred leti smo postavili novo šolo. Sedaj pa gradimo poslopje KLO-ja, kjer bodo našle svoj krov tudi druge naše ustanove.

Vse ljudstvo pomaga pri delu. Prav posebne zasluge za to delo pa ima naš predsednik tovariš Munko, ki vlaga za čimprej-

Predsednik kmetijske zadruge deli blago, ki prihaja v zadrugo. Prednost pa imajo stalni nakupovalci, ki prodajajo blago naprej, drugi pohlevni člani pa ostajajo redno brez blaga.

Potem seveda na KLO-ju ne more biti reda. Uslužbenke, ki se ne udeležujejo niti mladinskih sestankov, so zelo oblastne. V službo prihajajo kadar se jim zljubi, domov pa gredo kadar hočejo. Lepo in lahko življenje imajo.

Zdravnik je potreben.

Zadnjič sem gledala v Ljubljani dramo »Hamlet«. Tam sem slišala tele besede: »Marsikaj je gnilega v deželi Danski!« Spomnila sem se na naš domači kraj in sem napisala dopis o tem, o čemer mislimo in govorimo v Sv. Križu pri Kostanjevici.

Ali SKUD »Savo Kladnik« v Sevnici res ne bi mogel dobiti klavirja

To se dan za dnem sprašujemo vsi člani sindikalnega kulturno-umetniškega društva, ki nam je prvotni prave ljudske prosvete pri srcu. Veliko imamo volje do dela. Kulturno življenje se je začelo ponovno razvijati. Okrajni ljudski odbor nam je že zdavnaj obljubil klavir, ki je last narodne imovine. Ta klavir leži v bivši Jugotanski vili in smo ga hoteli že večkrat prevzeti. Na žalost pa pri nas v Sevnici velja volja enega človeka več kot pa volja skupnosti. Zaradi nasprotovanja direktorja Jugotanskega SKUD »Savo Kladnik« še sedaj nima dobrega klavirja. Sevnici se sprašujemo: kako dolgo še...

OBVESTILO

Kino Sevnica obvešča svoje obiskovalce, da je začasno ukinjeno predvajanje filmov vsled prezidave dvorane v Telovadnem domu.

Redne kino-predstave bodo objavljene, čim bo nova dvorana zgotovljena.

Uprava Kina Sevnica

Najnovejše: Vpisali smo že 3,874.000 dinarjev ljudskega posojila!